

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Věrou Šimůnkovou ve věci

žalobce: **J. Š.**
bytem X

zastoupený advokátem Mgr. Robertem Cholenským, Ph.D.
sídlem Bolzanova 461/5, 618 00 Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 5. 2019, č. j. 060115/2019/KUSK/ HRO,
sp. zn. 119695/2016/KUSK/18,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu R. (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 27. 7. 2016, č. j. MURA/39937/2016, sp. zn. OD01/66151/2015/DS (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění do 30. 12. 2015 (dále jen „zákon o silničním provozu“). Přestupku se žalobce dopustil z nedbalosti tím, že dne X v X hodin v obci R. řídil osobní motorové vozidlo tovární značky M. B., registrační značky X, v době

kdy byl ještě pod vlivem n. látky, neboť ve vzorku jeho krevního séra byla prokázána přítomnost X v koncentraci X ng/ml a přítomnost jeho X, kterým je X. Tím porušil ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu. Za spáchaný přestupek byly žalobci uloženy správní trest pokuty ve výši 3 000 Kč a správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu osmi měsíců počínaje dnem X, kdy byl žalobci zadržen řidičský průkaz. Podle § 79 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 19. 2. 2016 (dále jen „přestupkový zákon“) byla žalobci dále uložena povinnost nahradit navýšené náklady přestupkového řízení paušální částkou ve výši 2 500 Kč, neboť byl v řízení ustanoven znalec.

2. Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť spáchání přestupku mu nebylo s potřebnou mírou jistoty prokázáno. Žalobce uvádí, že žalovaný mu sice v souladu s pokynem soudu v předchozím zrušovacím rozsudku ze dne 31. 8. 2017, č. j. 51 C 35/2015 – 25 (pozn. soudu: správně 51 A 35/2015 – 25) poskytl kopii standardního operačního postupu Nemocnice v Ú. n. L. pro stanovení příslušné n. látky, neumožnil mu však brojit proti prvostupňovému rozhodnutí revizním znaleckým posudkem. K jeho zpracování a předložení totiž žalobci poskytl lhůtu pouze 10 pracovních dnů. Poté co žalobce označil tuto lhůtu za nepřiměřeně krátkou, sdělil žalovaný, že ji prodlouží, pokud žalobce doloží, že ve stanovené lhůtě vypracování znaleckého posudku objednal. Takový postup však žalobce považuje za šikanózní. Pokud byla žalobci stanovena lhůta, kterou nemohl splnit, neměl důvod v této nedostatečné lhůtě znalecký posudek ani objednávat a výzvě žalovaného tedy nemohl vyhovět.
3. Žalobce dále namítá, že podklady, které mu byly dodatečně zaslány, vnesly do věci další dosud neznámé skutkové okolnosti, s nimiž se žalovaný řádně nevypořádal. Ze sdělení Krajského ředitelství policie S. k., Dopravního inspektorátu R., ze dne 30. 1. 2019, č. j. KRPS-404532/PŘ-2015-011206 (dále jen „vyjádření Policie ČR“), týkajícího se postupu při manipulaci s krevními vzorky, žalobce dovozuje, že zkumavky se vzorky krve prokazatelně nebyly zajištěny pečeti, jak správně být měly. Policisté, kteří zkumavky se vzorky od lékaře převzali, porušili pokyny svého nadřízeného a nelze vyloučit, že se vzorky nijak nemanipulovali, například tak, že by je vyměnili, či do nich něco přidali. Měli k tomu dostatek příležitostí a riziko odhalení bylo s ohledem na absenci pečeti minimální. Vypořádání odvolací námitky žalovaným považuje žalobce za nedostatečné a v rozporu se zásadou *in dubio pro reo*. Žalobce sám přitom důkaz o tom, že se vzorky manipulováno bylo, přinést nemůže. Žalobce navrhuje zrušení rozhodnutí správních orgánů obou stupňů a žádá přiznat náhradu nákladů řízení.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě nejprve poukázal na to, že soud v předchozím zrušovacím rozsudku již vypořádal obdobné námitky žalobce vyjma jediné, kterou žalovaný v dalším řízení napravil. Lhůta deseti dnů stanovená žalobci k vyjádření se k doručeným podkladům byla současně lhůtou k tomu, aby žalobce zadal jím zvolenému znalci vypracování znaleckého posudku, což však neučinil. K námitce neoprávněné manipulace se vzorky žalovaný uvedl, že obdobnou námitkou se již soud zabýval v předchozím zrušovacím rozsudku a nepřisvědčil jí. K otázce pečetení vzorků biologického materiálu žalovaný odkázal na závěr znalce Ing. Holoubka, že takový

postup se neprovádí a ani takový požadavek z žádného právního předpisu nevyplyvá. S vznesenou námitkou se žalovaný v napadeném rozhodnutí vypořádal. K pojmu pečetění žalovaný odkázal na Metodický pokyn pro postup při t. vyšetření specifikovaných n. látek v krvi anebo v moči, uveřejněný v částce 9/2012 Věstníku Ministerstva zdravotnictví ze dne 27. 11. 2012 (dále jen „metodický pokyn MZ“), podle něhož se pečetěním rozumí spolehlivé uzavření, nikoli pečetění voskem či jiným materiálem. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout, náhradu nákladů řízení nepožadoval.

5. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného setrval na tvrzení, že lhůta 10 dnů ke zpracování oponentního znaleckého posudku byla nedostatečně dlouhá. Obecná tvrzení o ochraně účastníků silničního provozu pokládá za pro posouzení věci irelevantní. K nedostatku v zapečetění zkumavek žalobce uvedl, že nepožadoval, aby při tom bylo použito pečetního vosku nebo podobného materiálu. Požadoval, že lékař, který odběr provedl, měl zabezpečit zkumavky proti možnosti manipulace například tak, že je před předáním příslušníkům Policie ČR vloží do obálky, tu zalepí a přes její chlopeň otiskne razítko zdravotnického zařízení, případně se přes ni podepíše. Pečetění nepovažuje žalobce za totéž co spolehlivé uzavření. Spolehlivé uzavření zkumavek je nutností, aby vzorky krve ze zkumavky nevytekly, kdežto pečetěním se zajišťuje ochrana před neoprávněnou manipulací se vzorky. Odkaz na metodický pokyn MZ je nepřipadný, neboť se v něm o pečetění vůbec nehovoří a nepodává se z něj, že by se pečetěním minilo spolehlivé uzavření odebraného biologického materiálu. Požadavek pečetění vzorků je dle žalobce dán pokynem Policie ČR, což bylo v řízení prokázáno, a tento pokyn nebyl v případě vzorků žalobcovy krve dodržen. Žalobce trvá na tom, že pokud policisté v rozporu s pokyny svého nadřízeného převzali zkumavky volně, bez jakéhokoli obalu a toliko zazátkované, nic jim nebránilo, aby s jejich obsahem manipulovali, přičemž žalobce nemá možnost, právě z důvodu absence zajištění integrity vzorku, aby takovou manipulaci odhalil a prokázal. Žalobce setrval na žalobním návrhu, jak jej prezentoval v žalobě.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

6. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro posouzení věci relevantní skutečnosti. Správní orgán I. stupně obdržel dne 8. 12. 2015 oznámení přestupku od Policie České republiky, Krajského ředitelství policie S. k., dopravního inspektorátu R., z něhož vyplývá, že dne X hlídka dopravního inspektorátu vykonávala dohled nad BESIP v obci R. Přibližně v X kolem ní projelo vozidlo, z jehož okénka řidič pokřikoval na hlídku vulgární slova. V X hlídka vozidlo dostihla v R. na autobusové zastávce Š. Řidič, v němž byl ztotožněn žalobce, byl vyzván k podrobení se orientačnímu testu na přítomnost n. látky pomocí D. Výsledek testu vyšel pozitivně na m. Žalobce sdělil, že žádnou n. látku před jízdou neužil. Žalobce souhlasil s provedením lékařského vyšetření spojeného s odběrem biologického materiálu. Žalobce byl poté převezen do M. nemocnice k odběru krve. Žalobce odmítl podepsat „Potvrzení o zadržení řidičského průkazu“, na dokument „Úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití jiné n. látky před anebo během jízdy“ uvedl pouze tři křížky. Žalobce několikrát během kontroly sdělil, že nenávidí policii.

7. Ve formulářovém protokolu o lékařském a t. vyšetření osoby při podezření z ovlivnění n. látkou (dále jen „protokol o vyšetření“) je předtištěno „*odběr krve (2x8 ml)*“ a dále je doplněno, že byl proveden odběr krve dne X v X hodin. V oznámení přestupku vyhotoveném policií je uvedeno, že odebraná krev byla pro případné znalecké zkoumání odeslána k uložení na t. oddělení M. nemocnice Ú. n. L. (dále jen „t. oddělení“). Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 14. 12. 2015, č. j. MURA/66828/2015, ustanovil znalce v oboru zdravotnictví Ing. Josefa Holoubka a uložil mu, aby zjistil přítomnost n. látky, její druh a množství v krvi žalobce a případně uvedl další relevantní okolnosti. Přestupkové řízení bylo se žalobcem zahájeno oznámením ze dne 17. 12. 2015.
8. Ve znaleckém posudku ze dne 31. 12. 2015 je uvedeno, že předložený vzorek krve odebraný dne X v X hodin se nacházel v dobrém stavu. Následně je popsáno, jakým způsobem a za použití jakých metod byl vzorek laboratorně vyšetřován a znalecky zkoumán. V podrobnostech soud odkazuje na předchozí zrušovací rozsudek, v němž je obsah znaleckého posudku i jeho dodatku podrobně popsán. Ve vzorku krevního séra byla prokázána přítomnost X. v koncentraci X ng/ml a přítomnost jeho X.
9. Správní orgán I. stupně nařídil ústní jednání na 25. 1. 2016 a předvolal k němu žalobce. Dne 11. 1. 2016 se ke správnímu orgánu I. stupně dostavil žalobce, převzal si předvolání k ústnímu jednání a pořídil fotokopii znaleckého posudku. Dne 20. 1. 2016 obdržel správní orgán I. stupně podání zmocněnce žalobce, v němž uplatnil výhrady vůči znaleckému posudku, neboť v něm není uvedeno číslo, pod kterým je zapsán do znaleckého deníku, nelze z něj zjistit, v jakém stavu byl znalci předán zkoumaný biologický materiál, není v něm uvedeno, jak přesně bylo laboratorní zkoumání vzorku provedeno a s jakými výsledky včetně údaje o přesnosti stanovení koncentrace jednotlivých látek ve vzorku. Rovněž navrhl, aby znalci byly položeny doplňující otázky ve vztahu ke stavu vzorku krve a možnostem manipulace s ním, které osoby se vzorkem manipulovaly, v jaké laboratoři a jakými přístroji byla analýza provedena, podle jakých standardních operačních postupů a s jakou přesností bylo postupováno, zda je laboratoř akreditována a dále aby byl znalecký posudek doplněn o fotodokumentaci obalu vzorků, kopii grafu se zjištěnými hodnotami a protokoly o kalibraci přístrojů.
10. V dodatku znaleckého posudku ze dne 21. 2. 2016 znalec uvedl, že vzorek krve žalobce byl do t. laboratoře doručen Českou poštou. Přejímku a kontrolu vzorku provedla laborantka, která také vystavila kartu vzorku č. X. Vzorek byl doručen dne 3. 12. 2015 v 7:30 hod v papírové obálce formátu A4, ve které se nacházela menší obálka s ochrannou bublinkovou fólií, v níž se nacházely dvě malé zkumavky. Obě zkumavky byly opatřeny etiketou se jménem žalobce, jeho datem narození a časem odběru. Vnější obal (obálka A4) ani obal vnitřní nejevily známky poškození. Ke vzorkům byla přiložena žádost o uskladnění biologického materiálu vyhotovená Policií ČR. Se vzorky krve byl dodán také protokol o vyšetření. Vzorky předala laborantka znalci a poté byly umístěny do chladničky č. X určené k uchovávání tohoto typu vzorků. Chladnička se nachází v místnosti č. X, která se po ukončení pracovní směny zamyká. Do prostoru t. laboratoří nemají přístup neoprávněné osoby, po skončení směny je vstup do laboratoří uzavřen kovovou mříží. Vzorek krve byl dodán v neporušeném

obalu, byl řádně označen. Pečetění vzorků biologického materiálu se v současné době neprovádí, žádný právní předpis ho ani nenařizuje. Fotodokumentace obalu pořízena nebyla. Obal nebyl poškozen a ani nevzniklo podezření, že by se vzorkem mohla manipulovat nepovolaná osoba. Analýza byla provedena v t. laboratoři Soudně lékařského oddělení M. nemocnice v Ú. n. L., která je akreditována u ČIA dle normy ISO 15 189. Analýza byla provedena podle Standardního operačního postupu č. KZ 03 ST1711 UL SOUDL Stanovení X a X ve vzorcích biologického materiálu metodou GC-MS (dále jen „SOP“). SOP není veřejně přístupný dokument. Jedná se o vlastnictví K. a. s. a znalec není oprávněn ho poskytnout dalším osobám. V podrobnostech k analýze uvedené v dodatku znaleckého posudku odkazuje soud na její popis v předchozím zrušovacím rozsudku.

11. Znalec v dodatku k posudku rovněž uvedl, že z výsledků laboratorního vyšetření krve žalobce i z jeho ústního sdělení (žalobce znalce osobně navštívil dne X a sdělil, že je dlouholetým a pravidelným uživatelem m.) vyplývá, že jde o osobu chronicky užívající produkty z r. C. s. (k. s.). Tomu svědčí i nález velkého množství X, kterým je X (intenzita signálu vyšší než X MCounts). Žalobce sdělil znalci, že m. užil naposledy X hodin před deliktem a že za tuto dobu musí být veškerý X z jeho krve bezpečně odbourán. K tomu znalec uvedl, že za dobu X hodin od poslední aplikace m. by došlo k eliminaci X z krve u rekreačních uživatelů. V případě chronických uživatelů je však situace odlišná, X v krvi chronických uživatelů přetrvává podstatně delší dobu a je v krvi prokazatelný i za dobu podstatně delší než X hodin. K tomu znalec přiložil dva odborné články. V příloze k doplnění posudku je obsažena žádost Policie ČR ze dne 2. 12. 2015 o uskladnění biologického materiálu pro případné znalecké zkoumání na přítomnost n. látky (d.) pro potřeby správního orgánu adresovaná t. laboratoři a jejíž přílohou byl odebraný vzorek krve.
12. K výzvě správního orgánu I. stupně o doplnění podkladů o doplněk znaleckého posudku se dne 30. 3. 2016 dostavil zmocněnec žalobce s tím, že se k věci vyjádří písemně. Ve vyjádření ze dne 31. 3. 2016 zmocněnec žalobce uvedl, že doplnění posudku posílilo pochybnosti o tom, že zkoumaný vzorek krve byl totožný se vzorkem krve odebrané dne X žalobci. Neshoduje se popis vzorku, dle protokolu o vyšetření bylo žalobci odebráno 2x8 ml krve, avšak podle karty vzorku byly zaevidovány 2x4 ml krve. Vzhledem k tomu, že neexistuje fotografická dokumentace, nelze zjistit příčinu této disparity, nicméně vzorek odebraný v R. nelze podkládat za identický se vzorkem dodaným do t. laboratoře. S ohledem na počty vzorků, které do M. nemocnice docházejí, není možné záměnu vyloučit. Zkumavky rovněž nebyly opatřeny podpisem či paraťou lékaře nebo jiným ochranným prvkem. Ani riziko manipulace se vzorky v období mezi jejich převzetím hlídkou policie a odevzdáním zásilky k poštovní přepravě a rovněž v M. nemocnici proto nelze vyloučit. Správným postupem je vzorek zajistit přelepením obálky se zkumavkami lepicí páskou s podpisem lékaře a razítkem zdravotnického zařízení a v této podobě ho předat znalci. Znalecký posudek je nepřezkoumatelný i proto, že nebyla poskytnuta kopie SOP, podle kterého bylo postupováno.
13. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným shora uvedeným přestupkem. O odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne

15. 8. 2016, č. j. 119695/2016/KUSK-DOP/HRO, sp. zn. 119695/2016/KUSK/2 (dále jen „první odvolací rozhodnutí“). Na základě žaloby podané žalobcem bylo první odvolací rozhodnutí zdejším soudem zrušeno rozsudkem ze dne 31. 8. 2017, č. j. 51 A 35/2016 – 25, pro nepřezkoumatelnost, spočívající v tom, že se žalovaný nevypořádal s námitkou neposkytnutí kopie SOP. Současně soud přisvědčil námitce žalobce, že má právo SOP znát. Kasační stížnost žalovaného proti tomuto rozsudku Nejvyšší správní soud zamítl rozsudkem ze dne 28. 11. 2018, č. j. 5 As 304/2017 – 26.
14. Žalovaný pokračoval v řízení usnesením ze dne 16. 1. 2019, kterým od K., a. s. vyžádal SOP. Dále žalovaný oslovil dopravní inspektorát Policie ČR, který sepisoval úřední záznam o přestupkovém jednání žalobce, s dotazem týkajícím se nakládání s odebranými vzorky biologického materiálu v obdobných případech od odebrání krve do jejich předání k poštovní či jiné přepravě do laboratoře. Vyjádření Policie ČR i SOP byly založeny do správního spisu, o čemž byl žalobce vyrozuměn a současně mu byla stanovena lhůta 10 pracovních dnů od doručení k vyjádření. Podstatou vyjádření žalobce byl jednak poukaz na příliš krátkou lhůtu vzhledem k potřebě zadat revizní znalecký posudek a jednak rozpor mezi tvrzením znalce a Policie ČR ohledně pečetení zkumavek se vzorky krve. O odvolání žalobce rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.
15. Námitku nedostatečného časového prostoru k objednání revizního znaleckého posudku neshledal žalovaný důvodnou, neboť tento svůj záměr žalobce avizoval již dne 20. 1. 2016, avšak do dne vydání napadeného rozhodnutí tak neučinil. K otázce odběru vzorku krve žalobce žalovaný odkázal na postup stanovený metodickým pokynem MZ, v jehož části B, odst. 1 písm. a), je mimo jiné uvedeno, že: „*Plné zkumavky se spolehlivě uzavřou a označí jménem osoby, datem narození a časovým údajem o odběru krve.*“. Tento postup dodržen byl a rozpor s vyjádřením Policie ČR, který o požadavku pečetení hovoří, nemá pro posouzení věci zásadní význam, neboť nesprávnost postupu nezakládá. Žalovaný rovněž neměl pochybnosti o profesionálním a zákonném postupu ani příslušníků Policie ČR při zákroku v rozhodované věci, ani zdravotnického personálu M. nemocnice. Námitkám o možné manipulaci se vzorky krve žalovaný nepřisvědčil i proto, že zůstaly v rovině domněnek a spekulací. Žalovaný měl protiprávní jednání žalobce za dostatečně a nepochybně prokázáno důkazy zajištěnými orgány Police ČR a provedenými správním orgánem I. stupně v průběhu dokazování.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

16. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.
17. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalobce vyjádřil souhlas s projednáním věci a rozhodnutím bez nařízení jednání a žalovaný na základě výzvy soudu neoznámil svůj nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání. Proto lze mít za to, že s tímto postupem souhlasil.

Posouzení žalobních bodů

18. Soud předesílá, že v této věci rozhoduje již podruhé poté, co bylo první odvolací rozhodnutí zdejším soudem zrušeno. Námitce, že žalobci nebylo umožněno brojit proti závěrům znaleckého posudku, resp. závěrům správních orgánů, které z něj vycházely, soud nepřisvědčil. Žalobce byl se SOP seznámen společně s dalšími doplněnými podklady pro vydání napadeného rozhodnutí dne 5. 3. 2019 doručením jeho zmocněnci. Skutečnost, že žalovaný současně stanovil žalobci lhůtu 10 dnů k vyjádření procesního stanoviska, nelze považovat za nijak překvapivou a ani samotnou lhůtu za příliš krátkou. Zcela logicky žalovaný reagoval rovněž na sdělení žalobce, že stanovená lhůta k vypracování oponentního znaleckého posudku nepostačuje, když mu sdělil, že mu ji podle potřeby prodlouží, doloží-li, že vypracování takového posudku skutečně zadal. V reakci na výzvu žalovaného však žalobce opět označil dodatečně stanovenou třídní lhůtu pro objednání oponentního znaleckého posudku za nedostatečnou. Žalobce však současně smísl jeho objednání a zpracování. Žalovaný jednoznačně požadoval toliko doložení, že bylo znalecké posouzení skutečně zadáno, což je legitimní požadavek i s ohledem na zásadu rychlosti a procesní ekonomie (srov. § 6 odst. 2 správního řádu). Nepožadoval, aby byl i v uvedené lhůtě též předložen.
19. Pokud žalobce své tvrzení o tom, že SOP potřebuje k zadání oponentního znaleckého posudku, mínil vážně, měl dostatek času (nejméně od 5. 3. 2019, kdy byl se SOP seznámen) znalecký posudek objednat a tuto skutečnost žalovanému avizovat. Z vyjádření žalobce před vydáním rozhodnutí však plyne, že žalobce patrně vůbec nezamýšlel oponentní znalecký posudek objednávat. Soud proto neshledává nic nezákonného ani šikanózního v tom, že po marném uplynutí všech žalobci stanovených lhůt, přistoupil žalovaný k vydání napadeného rozhodnutí. Ani soud totiž neuvěřil žalobci, že by kdy vůbec chtěl další znalecký posudek skutečně objednat a jeho procesní strategii hodnotí jako snahu o protahování řízení bez zjevného přínosu ke zjištění dalších skutečností, které by přispěly k objasnění věci. Žalobce nebyl nijak krácen na svém právu na obhajobu a žalovaný jej nijak neomezoval v možnosti uplatňování procesních návrhů a stanovisek. Žalobní námitka není důvodná ani v tom smyslu, že snad žalovaný měl stanovit žalobci další lhůtu pro případné zadání revizního znaleckého posudku. Žalovaný naopak zcela správně směřoval řízení k jeho skončení poté, co naznal, že dalších důkazních návrhů, natož předložení revizního znaleckého posudku, se od žalobce nedočká.
20. Pokud jde o námitku zpochybňující dostatečné zabezpečení zkumavek se vzorky krve žalobce a nemožnost vyloučit neoprávněnou manipulaci s nimi, soud předesílá, že obdobné námitce žalobce nepřisvědčil již v předchozím zrušovacím rozsudku, když důvodné pochybnosti o záměně vzorku nevyvstaly. Na tomto závěru soudu není důvod cokoli měnit, neboť skutkové okolnosti se v tomto ohledu nijak nezměnily. Nyní má žalobce za to, že vyšly najevo nové skutečnosti, které zavdávají důvod se domnívat, že se vzorky mohlo být neoprávněně manipulováno. Z hlediska posouzení této námitky je podstatné zrekapitulovat cestu vzorků krve žalobce. Odběr vzorku krve žalobce byl proveden dne X v X hodin v nemocnici v R., následně byl předán zasahujícím příslušníkům Policie ČR, kteří jej odeslali do t. laboratoře. Pochybnosti vznesené žalobcem se vztahují výhradně na časový úsek od okamžiku převzetí vzorků

příslušníky Policie ČR do okamžiku jejich odevzdání k poštovní přepravě. Ze znaleckého posudku vyplývá, že vzorek krve žalobce byl znalci předložen k analýze v dobrém stavu a jeho vyšetřením pomocí specifických t. metod, byla ve vzorku krevního séra prokázána přítomnost X v koncentraci X ng/ml a přítomnost jeho X, kterým je X. Z dodatku ke znaleckému posudku dále vyplývá, že vzorek krve žalobce byl dodán v neporušeném obalu a byl řádně označen a při dodání vzorku nebylo shledáno žádných závad. Obě zkumavky, které byly doručeny do t. laboratoře, byly opatřeny etiketou se jménem a datem narození žalobce a datem a časem odběru shodujícími se se dnem a hodinou odběru krve žalobci podle úředního záznamu Policie ČR.

21. Rovněž je ze znaleckého posudku patrné, že při jakémkoli poškození obalu je laboratoř povinna toto zaznamenat do karty vzorku. Při dodání vzorku tedy nebylo shledáno žádných závad a vzorek byl zpracován standardním způsobem. Žalobce opakuje námitky, které vznesl již před vydáním napadeného rozhodnutí, jednak namítá nesprávný postup příslušníků Policie ČR, který dovozuje z vyjádření Policie ČR, a jednak poukazuje na možnost manipulace se vzorky jeho krve ze strany příslušníků Policie ČR tak, že mohly být vyměněny či do nich mohlo být něco přidáno. Soud připouští, že vyjádření Policie ČR se může v otázce pečetení zkumavek jevit jako rozporné s tím, co uvádí znalec. Nicméně není tomu tak. Jelikož soud bude dále v textu pracovat s pojmem pečetení, při absenci legální definice tohoto pojmu vyloží, co tímto termínem rozumí. Pečetením soud rozumí zajištění uzávěru určité věci k tomu povolanou osobou tak, aby při následném otevření došlo k viditelnému poškození materiálu použitého k zajištění se současnou nemožností jej autenticky obnovit a aby případné neoprávněné otevření bylo seznatelné.
22. Není pochyb o tom, že právní povinnost pečetení vzorků krve před tím, než jsou odeslány na laboratorní vyšetření, z žádného právního předpisu nevyplývá. Takovou povinnost nelze dovodit ani z metodického pokynu MZ, na který v odůvodnění napadeného rozhodnutí odkázal žalovaný. Znalec se pak mohl vyjádřit pouze k otázce, zda zkumavky byly či nebyly zapečetěny, nikoli k otázce, zda tato skutečnost plyne z právních předpisů. Zde se již jedná o právní hodnocení, nikoli o skutkovou otázku. Správní orgány tedy tento závěr nemohly dovodit ze znaleckého posudku, ale samy v rámci právního posouzení skutkového stavu věci. V tomto ohledu je tedy třeba korigovat dílčí závěr odůvodnění napadeného rozhodnutí, byť je principiálně správný. Třebaže metodický pokyn MZ není právní předpis a obecnou závaznost nemá, lze při jeho následování mít za to, že bylo postupováno správně. Pokud ani v něm požadavek na pečetení není zakotven, nelze dle názoru soudu jeho provádění obecně požadovat a jen z důvodu jeho absence považovat provedené laboratorní rozborů takového vzorku za neprůkazné.
23. Z vyjádření Policie ČR pak nelze ani činit závěry, které z nich vyvozuje žalobce. Předně se vyjádření Policie ČR nevztahuje ke konkrétní věci žalobce, ale k postupu při odběru krve a při

následných krocích v obecné rovině. Nadto, odběr krve do zkumavky a její uzavření provádí lékař či jiný zdravotnický pracovník a v tomto ohledu není nijak vázán

pokyny příslušníků Policie ČR či jejich názorem, jak má se vzorky manipulovat. Příslušník Policie ČR by měl pouze jedinou možnost, a to převzít vzorky. Nic z toho se však v posuzovaném případě nestalo. Z vyjádření Policie ČR rovněž nelze dovodit závěr o tom, že v případě odběru krve žalobce pečetění, resp. to co Policie ČR za pečetění považuje, neproběhlo. Část věty „což v tomto případě nebylo“ se nevztahuje k údajnému požadavku na zapečetění, nýbrž k části věty, která pojednává o poškození pečete na zkumavce. Tomu je třeba rozumět tak, že laboratoř by kontaktovala odesílající orgán, pokud by měla jakékoli pochybnosti o neporušenosti doručených zkumavek obsahujících krev žalobce, což se však nestalo, jak Policie ČR správně uvedla.

24. Podstatné pro vypořádání této žalobní námitky je rovněž skutečnost, že žalobce nenamítá, že se vzorky jeho krve manipulováno bylo. Rovněž netvrdí a ani ze správního spisu neplyne, že by při odběru vzorků krve zapečetění vzorků požadoval. Pokud měl pochybnosti o tom, jak bude dále se zkumavkami nakládáno, nic mu v takovém požadavku nebránilo. Obsahem žalobní námitky je však pouze poukaz na to, že s nimi manipulováno být mohlo, avšak bez uvedení bližších informací přinejmenším o tom, z čeho tuto skutečnost žalobce dovozuje. Proti samotným výsledkům laboratorního rozboru, které jsou obsahem znaleckého posudku, žalobce nic nenamítá. Soud tedy především konstatuje, že žalovaný v napadeném rozhodnutí podrobně rozvedl jednotlivé důkazy, jež byly ve věci provedeny, když za stěžejní považoval znalecký posudek a jeho doplněk, jejichž závěry nebyly vyvráceny. Žalovaný rovněž jasně uvedl, že v řízení nebylo zjištěno ani prokázáno, že by se vzorky krve žalobce bylo jakkoli manipulováno a ani žalobce žádné konkrétní výhrady nevzněl. Žalovaný nijak nepochybil, pokud ve věci nebyl opatřován další (oponentní) znalecký posudek, neboť o závěrech obstaraného znaleckého posudku správní orgány pochybnosti neměly a nemá je ani soud. Za této důkazní situace nepostačí obecný poukaz žalobce na to, že příslušníci Policie ČR mohli se vzorky krve žalobce v době, kdy je měli v moci, neoprávněně manipulovat. Podle § 45 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, je povinnost dodržovat služební kázeň, jednou ze základních povinností příslušníka Policie ČR. Služební kázeň spočívá podle § 46 odst. 1 téhož zákona v nestranném, řádném a svědomitém plnění služebních povinností příslušníka, které pro něj vyplývají z právních předpisů, služebních předpisů a rozkazů.
25. V nyní posuzované věci však žádné pochybnosti o porušení povinností ze strany zasahujících policistů nevyvstaly, ani nedošlo k žádným neobvyklým událostem či postupům, na jejichž základě by bylo možné mít důvodné pochybnosti, že s krví žalobce bylo nepřipustně manipulováno. Žalobce tedy nepředkládá jinou verzi sledu událostí, která by byla rovněž možná a vedla by od příčiny k určitému tvrzenému následku, ale pouze poukazuje obecně na to, že policisté mohli do vzorku krve něco přimísit, aniž by na něco takového laboratorní výsledky ukazovaly a žalobce nic konkrétního v tomto ohledu netvrdí. Takto obecně formulovaná žalobní námitka však nemůže být úspěšná již proto, že v souladu s § 3 správního řádu postačí, aby v řízení byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, což v souzené věci naplněno bylo. Soud tedy může uzavřít, že správní orgány prováděné důkazy hodnotily správně

a skutková zjištění, která vzaly za podklad svých rozhodnutí, z těchto důkazů racionálně vyplývají. Ani tento žalobní bod není důvodný.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

26. Vzhledem k tomu, že žalobní body nejsou důvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta jako nedůvodná (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
27. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný, který byl naopak plně úspěšný, přiznání náhrady nákladů řízení nepožadoval. Soud k tomu pro úplnost dodává, že i kdyby tak učinil, soud by mu náhradu nákladů nepřiznal, neboť žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení, které by se vymykaly běžné úřední činnosti, nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. června 2020

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
soudkyně

